

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomant: Bc. Kateřina Hynčicová

Téma a rozsah práce: Právní ochrana neživé přírody

Práce je zpracována v rozsahu 80 stran textu rozděleného, mimo úvod a závěr, do dvou základních částí, z nichž každá je věnována třem dílčím tématům. Vedle obligatorních příloh text práce doplňují ukázky dokumentů ilustrujících aplikaci některých právních institutů, jejichž analýze se autorka v práci věnuje. Po formální stránce práce splňuje stanovené požadavky.

Datum odevzdání práce: leden 2015

Aktuálnost (novost) tématu: Zvolené téma jako samostatné téma je poměrně netradiční, neboť právní úpravě neživé přírody je zpravidla věnována pozornost pouze jako součásti ochrany přírody a krajiny jako takové a stojí do značné míry na okraji zájmu. Volbu tématu proto hodnotím velmi kladně, neboť doposud nebyla na zvolené téma v tomto rozsahu žádná kvalifikační práce zpracována.

Náročnost tématu: Téma považuji za středně náročné. Náročnost odvisí především od nedostatku specificky zaměřené odborné literatury, jak autorka sama upozorňuje. Na druhé straně je však téma omezeno pouze na vnitrostátní právní úpravu.

Hodnocení práce: Autorka téma pojednala ve dvou základních tematických okruzích. V rámci prvního se zabývá instituty, jejichž základním úkolem je zajišťovat ochranu vymezených částí neživé přírody. Vedle ochrany jeskyní a paleontologických nálezů v režimu zákona č. 114/1992 Sb., zde autorka nastiňuje i základy ochrany nerostů podle horního zákona. V posledně uvedeném případě jde pouze o dílčí aspekty tématu. Domnívám se, že by mohlo být na místě se více věnovat i problematice hospodárného využívání nerostů, tedy zejm. možnostem otvírky nových ložisek při existenci nedotěžených lokalit či průzkumu a vyhledávání ložisek. Na druhé straně akceptuji, že exkurz do horního práva představuje v práci v určitém smyslu „cizorodý“ prvek a autorka zde zvolila selektivní přístup. Z práce ale není zcela jasné, proč se zaměřila právě jen na CHLÚ. Vedle aspektů ochrany je v první části práce značná pozornost věnována i problematice vlastnictví dotčených částí neživé přírody. Autorka uvádí jednotlivé názory na tuto otázku a upozorňuje na problémy spjaté s nejasnou úpravou vlastnictví ve všech třech případech.

Druhá část práce je postavena na analýze možností využití nástrojů územní ochrany přírody, obecné i zvláštní, k ochraně neživé přírody. Tato část je z povahy věci zaměřena poněkud širěji, neboť vymezení právního režimu jednotlivých institutů je v podstatě obecným výkladem k nim. Autorka zdůrazňuje ty aspekty ochrany, které mají specifický význam z hlediska ochrany neživé přírody a uvádí značný počet příkladů jejich praktického využití v tomto směru. V rámci této části a rovněž pak v závěru práce vyhodnocuje význam jednotlivých institutů jako nástrojů přímé či nepřímé ochrany neživé přírody, neboť její ochrana je většinou „pouze“ prostředkem k ochraně jiných chráněných částí přírody.

Z textu práce je zjevné, že autorka ke zpracování tématu přistoupila velice svědomitě. Svědčí o tom nejen rozsah sekundárních zdrojů a rozsah poznámkového aparátu, ale i množství praktických poznatků, které čerpala konzultacemi s příslušnými institucemi a jejich pracovníky.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: Diplomovou práci Bc. Kateřiny Hynčicové **doporučuji k ústní obhajobě s návrhem hodnocení výborně až velmi dobře.**

Otázky k ústní obhajobě:

1. Lze každý paleontologický nález považovat za samostatnou věc?
2. Co se rozumí „výplní a přírodnímu jevy“ ve smyslu § 10 odst. 1 ZOPřK?

V Praze dne 10. ledna 2015

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.
oponent d.p.